

Dikter /

Bjurberg, J. U.,

81 G Br.

+

*Öfversigt
Samlade poetiska
Poesi*

DIKTER

AV

J. U. BJURBERG

KYRKOHERDE I FREDRIKA

SAMLADE AV

A. B-DT.

André Båfverfeldt

1:sta häftet.

BRÖDERNA PALLINS TRYCKERI, ÅSELE 1926.

Kungl. biblioteket

0 0000 000023010

DIKTER

AV

J. U. BJURBERG

KYRKOHERDE I FREDRIKA

SAMLADE AV

A. B-DT. =

= *Arvid Båverfeldt*

1:sta häftet.

BRÖDERNA PALLINS TRYCKERI, ÅSELE 1926.

DIKTER

J. U. BLUMBERG
KONKORDE - FREDEKA

1917

Sammandrag
AV
RELIGIÖSA FÖREDRAG
OCH
PREDIKNINGAR.

Sammmandrag
AV
RELIGIÖSA FÖREDRAG
OCH
PREDIKNINGAR

*Sammandrag av Biskop Bergqvists tal
till barnen i Åsele kyrka den 14 okt. 1916.*

Mel.: "Dödens ängel."

Vad månede varda
av barnen Dina?
Gud har dem ämnat
till något stort;
Han vill dem hava
som barnen sina,
Han vill dem fostra
på varje ort;
I hemmet, skolan, församlinglivet
Åt dessa barn skall det varda givet
Att fostras rätt och då växa opp
Att de tilltaga i tro och hopp.

Då Gud förtrodde
Dig barn att vårda,
Må du med kärlek
dem fostra väl!
I hemmet, skolan,
i tider hårda
Vill Gud välsigna
varenda själ.
Låt oss här alla vår Gud åkalla,
Att ingen må ifrån nåden falla!
En Eder mästare Kristus är,
Så haven Honom av hjärtat kär!

*Sammandrag av Doktor Sandegrens
predikan i Fredrika kyrka
den 1 juli 1925.*

Gal. br. 4:4

Mel. 53 i Sv. ps.

När tiden var fullbordad,
Gud sände då sin son,
Att folk, som var förlorat,
det frälsa Han var mån.
De Romare då hade
den makt, det Gud tillade
Och folkets längtan var,
se frälsningsplanen klar.

I staden Madras finnes
på södra Indiens fält
Ett tempel. Hör och minnes,
hur där i dag är ställt!
De bedja, de arbeta
visst längtans mål de leta
De offra, dyrka där,
de döda gudars här.

Men nya tider stunda — —
med nya lärors ljus.
Där blir nu annorlunda
i hjärtats tempelhus.

De gamla templen kunna
ej liv i Gud förunna,
Men evangelium
ger liv i själars rum.

Nu tiden synes inne
att sprida livets ord,
Som själar ger nytt sinne,
att Kristi kraft blir spord.
Om Du då vill medverka....
Låt Jesu nåd Dig stärka!
Tag mot av Jesu liv!
Uti Hans tjänst Dig giv!

Den underbara längtan,
som finns bland skilda folk
De själar djupa trängtan,
som bidar ordets tolk.
De ropa: «Kom! Meddela
den salva som kan hela,
De sår som svida än!»
Bliv trogen Jesu vän!

Lid även Du, min broder,
som Jesu stridsman god!
Tag del Du Svea moder
i kraft av Lammets blod,
Att Jesu smälek bära
till Jesu namnets ära
Var aldrig rädd, ej stum
för evangelium!

*Sammandrag av predikan över
Joh. ev. 10:27.*

Mel.: "Den stunden i Getsemane."

O, Jesu Krist, min herde sann,
som löst mig med Ditt blod
Lär mig Du som allén det kan
Dig höra Jesu god!
Och för mig nära till ditt bröst
Du som bäst känner mig
Och skänk min själ i ordet tröst
mig lär att känna Dig!

För vilsegångna får och lamm
O Jesu Krist till Dig!
Giv sorgsna mod till Dig gå fram —
Dig följa på din stig!
Låt rösten Din få tränga in
uti min själ med makt!
Att jag för evigt bliver Din,
Dig följer som Du sagt!

Du botade en man en gång
Han sedan följde Dig
Och tack och lov uti sin sång
Han sjöng på livets stig,
Så bota med din röst min själ,
Att jag Dig följa må
Du Herde Jesu gör mig väl
Mig lär till himlen gå!

*Vid Biskopsvisitationen i Vilhelmina
den 21 juli 1906.*

Mel.: "Herrens nåd."

Räkenskap skall nu Jehova
Med oss alla snart hålla.
Räkenskap vill han med Dig ha;
må då intet Dig vålla,
att Du skulle Ditt pund bortgömma
Och blott frukta för Herrens stränga
dom.
Skynda, skynda till Jesus kom,
Låt Du honom Dig döma!

---

*Sammandrag av Biskop Bergqvists
predikan i Örträsk den 20 juli 1910.*

Mel.: "Fly som en fågel till bergen"

Allt vad Du sår skall Du skörda,
Så då den säd, som är god!
Är synden vorden Din börda,
Låt den avtvås med Guds blod!
Låt Herrens ande Dig leda,
Dig för Guds rike bereda,
Dig ifrån synderna freda,
Bliv andens säningsman god! ::

---

*Sammandrag av Löjdströms predikan i
Fredrika kyrka påskdagen d. 9 apr. 1912.*

Mel.: "Öppet står Jesu förbarmande hjärta."

Härlighets fader, som Jesus uppväckte,
Vishetens ande oss nådefullt giv!
Griftens bevakare lågo förskräckte,
Men hade icke av Jesus fått liv.
Mänikor i Efesus främmande gingö,
Väcktes av Anden och kommo till tro;
Upplysta ögon av nåden de fingö,
Jesus de uppväckta själar gav ro.

Giv uppenbarelse, Gud, i Din kunskap,
Låt oss få växa i enfald, i nåd!
Låt intet föra oss från Din gemenskap,
Lär oss att höra och lyda ditt råd!
Visst är jag jämmerligt eländig vorden,
Du dock mig kallat till levande hopp.
Lär mig att hålla mig tätt till de orden:
Jesus ur griften i sanning stått upp!

«Tänk på Din Skapare!» Fordom
Gud manat.

Säg likadant, Jehova, till oss här!
Och låt envar, som den maningen anat,
Lära att uppstånden Jesus ha' kär!

Och när jag motgångens tuktan får
lida — — —
Lär mig se upp emot himmelens sky!
Lär mig Din tröst efter tuktan förbida
O, Herre Jesu, Din nåd är städs ny!

---

*Vid Häradsdomare Johnsons begravning
den 14 april 1903.*

Mel.: "Hos kristna städs glänser"

Hur tomt är dock allt vad i världen
här givits,
Förgängligt är allt, vad vi här sträva för.
Det är, såsom därom i bibelen skrivits,
När allt är som bäst, Snart Du män-
niska dör.

Låt Gud Dig förklara,
Att hän Du skall fara!
Måhända, långt förrän Du tror, skall
snart ändas
Ditt Liv! Må all sorg då i glädje få
vändas!

Dav. ps. 49: 12—16

Söndagsmorgondikt den 15 sept. 1912.

Dagens text Math. 6:19

Mel.: "Aftonsolen sjunker bakom bergen"

Samlen Eder skatter ej på jorden,
Här blott rost och mal förstöra dem;
Akta väl på dessa Jesu orden!
Sök i himmelen Din skatt, Ditt hem!
Där ej tjuvar taga skatten ifrån Dig,
Där ej tjuvar stjåla skatten ifrån mig!
Ty där skatt jag har, där är ock hjär-
tat mitt,
Där, Du har Din skatt, är hjärtat Ditt.

På vår jord Du ej må skatter samla,
Allt förstöres här av mal och rost.
Ej i mörker Du bör oviss famla!
Fågra blommor falna efter frost.
Och i solens hetta, torka, vissna de
Men Guds ord skall näring åt Din själ
städs' ge,
Därför sök i ordet himmelrikets skatt
Så skall Gud Dig signa dag och natt!

"Vår gemensamma sak"

Efbr. 4: 2—6.

*Till de ungas förbunds brevafton i Eslöv
från Fredrika den 10 febr. 1912.*

O Jesu Krist, som liv oss givit,
oss gjort till lemmar i Din kropp,
Du, som så lagat, att vi blivit
förenta uti tro o. hopp;
ledsaga oss här med Din hand!
Föreana oss «med fridens band!»

Låt varje lem i Dig bevaras
från söndring, sargning, ordatvist!
Men låt Din härlighet förklaras
för var och en,
O Jesu Krist!
Låt bli, uti Din frälsta hop
En Herre och en tro — ett dop!

Du allas Fader över alla .....
Du ungas, gamlas sanne Gud,
Låt ingen lem från kroppen falla,
Hör trosförentas böneljud!
I Svea — Göta — lappars land,
föreana oss med fridens band!

*Sammandrag av pred. E. A. Nordkvists
predikan i Fredrika kyrka d. 20 juli 1912
över Luk. 24: 45—49.*

Mel.: "Hos kristna städs glänser."

Vår frälsare, Jesus, vill öppna Ditt sinne
Att skrifterna fatta, att ordet förstå.
Han vill sig förklara för själen därinne
Och göra Dig klart, varför Han måste gå
På korset att lida,
Varför Du bör ila
Till uppstånden Jesus,
som vill Dig bekläda
Med liv, att som vittne om Jesus
framträda.

Ty bättring, förlåtelsen skall här för-
kunnas,
De dömda benådas, en bunden gör's fri
Ty nåden i Kristus Dig rikligt förunnas
Till frälsning från synd och från dess
tyranni.

Och Du skall predika
För fattiga, rika,
Därtill vill vår Gud oss välsigna från
ovan.

O Gud, giv oss nåd taga mot fräls-
ningsgåvan!

*Sammandrag av Pastor N. Hylanders
föredrag i Fredrika kyrka
över Jak. 5: 9 — "Se domaren står för dörren."
Den 20 juli 1912.*

Mel.: "Hos kristna städs glänser"

Vår Jesus, vår frälsare kommit att kalla
Dig arme, förtappade nådigt till sig.
Han vill få förbarma sig över oss alla,
Säg: skall Han ej då ock få kalla
just Dig?

Ack hören, ja hören!

Sann bättring nu gören!

Ty domaren står här för dörren —
för dörren;

Giv akt uppå tecknen om domar'n
för dörren!

När krig, pest och uppror bland folk-
skaror rasa,

Och svalg, dryckenskap sänka mänskor
i kval,

Och tusendens hungersnöd uppväcker
fasa,

Och villsamma lärör förutan allt tal,

Och andelig ljumhet

Och kristtrognas stumhet,

Då kärlekens eld slocknar ut i de
fromma,

Se detta är tecken, att domar'n skall
komma.

*Sammandrag av komminister A. Lindahls
predikan i Fredrika kyrka söndagen
den 27 juni 1926.*

Text: Joh. Ev. 8:1—11. Mel.: "I Afrika finnes"

En tavla framrullas ur skriften i dag.
Minns: dom, ja stor barmhärtighet.
Att andra hårt döma är mänskors behag
Så varit.... så är än. Du vet.

Den syndfulla kvinnan framföres så hårt
med dömande sinne de tro,
att det, som för henne måst kännas
så svårt,
skull' skänka dem själva nå'n ro.

Så se då hur Jesus tyst skrev på vår
jord — — —
se hur han vill frälsa din själ!
Han vill få dig tyst inför Gud och
hans ord
Han vill göra alla blott väl.

Det tystnar, när Jesus uttalar sin dom,
De dömande dädan bortgå.
Han säger: «tag stenen och kasta»
— — kom!
Då syns kvinnan ensam där stå.

De självklokas hjärtan sig fröjda av
hån
när synderskan nedtrampas fräckt,
men slagna de skamtyngda gå därifrån,
när samvetet verkligt blev väckt.

Åklagarne veko, envar fanns «för lätt»
Men hon stod allena för Gud.
Sin dom i barmhärtighet dömer Han
rätt
och synderskan — — blir Kristi brud.

Ty se genom domen till livs går
«Guds väg»
att undfå Guds barmhärtighet.
så säg, hur du har det, O människa,
säg,
Hur går du mot din evighet?

Så låt oss få mötas inför Jesus Krist
att undfå dom — barmhärtighet
att samlas i himlen av nåd blott till
sist
hos Gud uti hans härlighet!

*Sammandrag av Kandidat Bäfverfeldts
predikan i Fredrika kyrka den 15 aug.
1925 — 11 söndagen efter Tref.*

*Författade under predikan och avsjungna
omedelbart efter densamma.*

Mel.: "Öppet står Jesu förbarmande..."

RÅD.

Rådet till ängeln i Laodicea — — —

(Uppb. 3: 17—18)

Läs det och lyd det och nalkas vår Gud!
Låt Dig av Anden till bön få bereda!
Akta på Zinai utgivna bud,
att orättfärdighet Din Du får känna,
att Din bekännelse sanning må bli!
Lik publikanens Din bön blir då denna:
Gud dig misskunda! Låt ljus
mig få si!

BÖN.

För mig från djupen till Berget Golgata!
För mig till Jesus — till sann nådastol!
Låt mig förlåtelsens nåd ljuft få smaka,
Låt mig uppvärmas av Din nådesol,
att mig må passande kläder få givas
till bröllops-salen i himmelens hem!
Låt Gud Ditt ord i mitt hjärta få skrivas
För mig med Dina till
Jerusalem!

FRÅGOR.

Säg huru beder Du här i vårt tempel?
Har Gud fått ödmjuka Dig inför sig?
Ger Du oss andra i dag gott exempel?
Ber du: «förbarma Dig Gud
över mig?»»

Skall Du rättfärdig av nåd hemåt
vända?

Ell' uti egen rättfärdighet gå?
Skall Gud sin ande av nåd Dig få
sända,
att du med frälsta må salighet få?

Mig är, min Gud berömlig
Irid och kackstättig
Ira sig till dina
Till Biskopen m. m. Herr Olof Bergqvist
Inder Luleå på mans 30-årsdag - Gud
den 24 sept. 1912.

Mot. "Act Vänmland"

Vänningarna de bästa till förtroende

GRATULATIONER

De vilja, bliva så
till högids min
Må de samt alla
till Jehovas behag
Gud stige förtroendet i Norden!
O Jesu Krist som velat närmas
Att dela livets ord åt människors hjärtan
Förhat vad jag har följat
Bevaras mig från fall
från missrens tvivlets vemodslilla
smärtan!

*Till Biskopen m. m. Herr Olof Bergqvist
i Luleå på hans 50-årsdag
den 24 sept. 1912.*

Mel.: "Ack Värmeland"

Välönskningar de bästa till femtioårig
man
Från lappmarks-söderns hjärtevunna
vänner,
som hunnit varmt sig fästa
vid den, som hjärtan vann,
och systrars, bröders samförstånd väl
känner —

De vilja bliva sända
till högtids minnesdag,
Må de samt allt få lända
till Jehovas behag!
Gud signe femtioåringen i Norden!

B Ö N.

O Jesu Krist, som velat
mig anförtro det kall
Att dela livets ord åt mänskors hjärtan,
Förlåt, vad jag har felat,
Bevara mig från fall,
från misstrons, tvivlets vemodsfulla
smärtan!

Mig lär, min Gud, hembära
Dig hjärtetack och pris!
Av ande, själ Dig ära
för både nåd och ris!
Gud mig välsigna enligt löftesorden!

—
Dav. 29: 11.

Till mina föräldrar den 27 maj 1907.

Mel.: "Jag minns den ljuva tiden"

När pappa kom i knipa
av dagens storm och sus,
Då tog han fram sin pipa
och rökte sin kardus.
Fick mamma ont i knoppen
av sysslor i sitt hus,
Hon tömde kaffekoppen,
tog se'n en ärlig snus,

Jag minns den gamla logen
med ladugård bredvid,
Jag minns den gamla skogen
varfrån vi drogo ved
Jag minns den gamla tallen
Där hemma vid vår gård,
Men nu är den väl fallen
fastän den nog var hård.

*Till prosten och prostinnan Arbman
i Åsele den 10 april 1910.*

Mel.: "Amanda gick med en krans . . ."

Till far Johannes jag nu må skriva
en vers ell' fler, hur det än kan bliva,
Ty morgondagen en märkelig är
För far och mor, som sin Ernst ha' kär!

År åttinio — Ni minns på våren
Då föddes Ernst. Sedan hava åren
nu ett och tjuå upplevats fort.
Se vi tillbaka, så är det stort!

Er yngste pojke ju myndig bliver.
Den gratulering jag honom giver,
att han må lyfta sitt huvud upp
Och till vår Gud sätta tro och hopp!

Kung Gustavs ättling, hans son, den
tredje
I morgon liknande glädje dele!
Dock, vad i kommande tid skall ske
är dolt, men Gud vill blott gott oss ge!

Sjutusensexhundrasjuttå dagar
ha' raskt försvunnit — ej lönt han klagar!
Ej bör han gruva för osedd dag,
Sätt hopp till Herren! Ske Guds behag!

*Till min svägerska Alma Hellman i
Malmberget den 14 april 1910.*

Mel.: "Att fylla sjutton år..."

Det är nu så vi vilja gratulera
Dig Alma att bli förtiåtta år!
Må Du bland Dina frisk uppleva flera,
Så att du hinner få mång' gråa hår!
Stå troget vid Din käre makes sida
I kamp mot synder och i strid för bröd!
På Jehovas den stores bistånd bida
Han frälsar enligt löften Dig ur nöd!

Ej må Du blygas Herren Jesus tjäna
skäms aldrig mer för evangelium!
Då Jesus velat Dig med sig förena
Så var om Jesu kärlek icke stum!
Ty det är gott att uppå Gud förtrösta
Och vederkvickas genom livets ord.
Till åldrens afton bliv Du hans förlösta!
Han är den gode Herden för sin hjord!

*Till Broder Josua Fjellström
den 20 febr. 1910.*

Mel.: "Gubben Noak."

Förrgår hände,
att jag rände
efter posten här,
Jag fick då förnimma,
att en dag en timma
skull' jag fara
att förklara
muntligt hur det är.

Ofta händer,
att sig vänder
ett och annat blad
Ej fullt som jag tänkte —
jag då blicken sänkte,
Men den höjdes,
jag förnöjdes
och blev därpå glad.

Morgondagen,
om behagen
Guds så visa sig,
tänker jag att köra,
om det går att göra,
Om vi finna
Och vi hinna
Ända hem till Dig.

Om det ginge,
att vi finge
hos Er stanna då,
att få natten vila,
skulle snart vi ila
da'n därefter,
da'n därefter,
till Umestan vi två!

Åtta, nie,
före tie
hoppas jag det går
att till Er anlända,
Om ej så skull hända,
att vi stjälpas
och ej hjälpas
fram Du nog förstår.

Till Klara Agata Hellman d. 5 febr. 1910.

Mel.: "Se konvaljerna små."

Till Agata vi må
ge en vers, då vi få
gratulera Dig hjärtligt i dag!
Du har fått mycket gott
båd' i stort och i smått,
Sök nu akta på Herrens behag!
Må Din skatt dag och natt
Bli Din Gud, på det att
Dig nu må lycksamt gå,
Att du en gång må stå
Som en lem ibland dem,
som i Guds härlighet
uti all evighet
Lova Gud uti himmelens hem!

*Till byggnadssnickaren John Persson
Robertsfors den 1 febr. 1910.*

Nu hav tack för brev,
som snart Du skrev
jag därav rätt belåten blev.
Om förr det hänt
att brev du sänt,
det likväl ej till mig anlänt!

Ty, om så skett, — — —
jag nog haft vett,
Att därpå Dig ett svar då gett,
Men då det ej
kom brev till mej,
kund' jag ej skriv'
ej res' till Dig!

Här så plär ske,
att svar vi ge
Med första post, som Du kan se,
Om skrivarn har begärt ett svar,
Jag vanligt genast pennan tar.

Dock hända kan,
att jag minsann
Ej allesammans svara hann,..
Men, om vi fått
en bjudning blott,
Vi säkert rest, om det så gått.

Då stundom sker,
att tolv med fler
jag för var post på bordet ser,
Då är ej lätt
på visligt sätt
ge alla svar och skriva rätt.

Vem var den karl,
som burit har
de brev, på vilka ej gavs svar?
Kanske till sist
han brevet mist?
Hit kom det ej.
Det är nu visst.

Dig lycka ske,
då Gud fått ge
Dig älskling, som kan vänligt le!
Du aldrig må
nu dyster gå,
Då Du en sådan kunnat få!

Sitt glad till bords'
Var lugn till mods
Och öka med Din flit Ert gods!
Dig Herren skall
i alla fall
Välsigna rikligt i Ditt kall.

Tänk Du som så:
nog skall det gå
för mig och gumman — för oss två.
I bön och flit
med arbetsnit
Vi oss förtjäna vår brödbit!

Vem helst som gör,
vad rätt han bör,
Den skall man ha' viss vördnad för.
Men den ej gjort,
vad rätt han bort,
Den aktning miste på sin ort!

Jag sluta skall
i alla fall,
då pappersbiten nu blir all
Och önskar Er
och vänner fler
allt gott, som Gud så gärna ger!

Min far, min mor
min gumma stor,
och Olga, såsom jag nog tror,
De hälsa Dig
så innerlig:
I tro och hopp gå fram Din stig!

Till Signe Katarina Hellman.

Mel.: "Det är så gott att..."

Då Klara skriver till vänner sina
Att gratulera vår Katarina,
Så blev mig given en vink så klar,
att pennan nu fram och åter far!

Min penna fordom var lätt att föra,
Men nu hon börjat sig trög att göra,
Likväl så far hon nu upp och ner,
Och det blir rader ju fler och fler!

Men ej om pennan jag skulle skriva,
En gratulering det skulle bliva
till Katarina med önskan, att
Dig må gå väl både dag och natt!

Om solen alltid ej klart syns lysa,
Om det blir mörkt och Du börjar frysa,
Så vet, att solen finns kvar ändå,
Vill varm Du bli, gå då ut att gå!

I mörker, köld bör Du icke sitta
Och blott med längtande blickar titta
Igenom rutan på drivan ut,
Av vinterluften, den friska njut!

Men med god måtta Du allt må njuta
Utav det goda! Sjung med Din luta
Och på Din orgel Dig öva väl!
Gud signe Signe till kropp och själ!

Då Katarina betyder: rena,
Så låte Du Dig med vår Gud förena!
Han vill Dig ena med sig i tro
Och Du skall hava i Gud Din ro.

Till min broder i Amerika
den 30 april 1912.

Mel.: "Det är så gott att..."

År sjuttisju jag i skuld mig sänkte
«För liten tid bara,» som jag tänkte,
men se'n den dagen jag skyldig blev
Med skulder lastad min skuta drev.

Än var det tjocka, än kylig dimma
än var det storm, så jag fick förnimma,
hur skutan krängde än hit än dit,
Ej hjälpte böner, ej arbetsflit.

Båd' natt och dag stora räntor sögo,
Och växlars tider så hastigt flögo,
Utmätning, pantning kom gång på gång,
Förfallotiden blev aldrig lång.

Min skulders bördor så lätt ej bäras,
Men likväl bör jag ju ej förfäras.
Tvåtusensjuhundrasextiosju
I pund blott femhundrasjuttitu.

Men uti kronor i svensk beräkning,
då är det branog. Det kund' bli
vräkning
Ej tiotusen då fullt förslår
Därav förstår Du, hur trögt det går.

Det går dock genom båd' eld och vatten,
solheta dagar och kalla natten.
Min Gud av nåd alltid hulptit mig,
Han före mig närmare till sig!

När först jag gick att mitt bröd förtjäna
Med bara fötter, som tvagits rena,
Var fattigdomen hos far och mor
visst mycket större än någon tror.

Jag gick att Innansjökossor valla
och hade löfte i skogen tralla.
Min vallhjonsmat var då ganska god.
I getarpojken var lustigt mod.

Den tiden hade tolv år jag blivit
och många verser jag redan skrivit.
Det var så skönt tjäna eget bröd
Jag kände alls ingen hungersnöd.

Den tiden var det ju «hårda tider,»
Se'n gingo vi genom svåra strider;
Men mycket gott vi av Gud ha' fått.
Låt oss bli tacksamma för vår lott!

Jag fick som Du en förträfflig maka;
I dag hon sysslade att kakor baka.
Men hade jag ej fått sådan fru,
Det gått mig illa. Vad säger Du?

Vår Gud oss båda har mycket givit,
Därom Du ofta till mig har skrivit.
Jag tackar Dig för vartenda brev;
Hav tack nu mest för vad sist Du skrev!

Ej mina brev fram till Lotten hinna.
Adress på hene jag ej han finna,
Men mana henne den skriva så,
Att breven kunna till henne gå!

Gud signe Dig och de kära dina,
Han vårde mig, oss och alla sina!
Hav hopp till Herren, som gör oss väl
Ja, love Herren min Gud min själ!

D I K T E R

FÖRFATTADE VID OLIKA TILLFÄLLEN

Minne från den 20 febr. 1899.

Mel.: "Jag vill sjunga om min vän"

Herrens ögon överfara jorden.
Herren ser, hur det med alla är.
Om du svag av sorg — re'n sjuk är
vorden,
Har dock Jesus Krist Dig lika kär.
Håll Dig Du till honom med Din
sorgsna själ,
Han vill Dig upptaga
och Dig göra väl
Han dig bistå skall av blotta nåd alltid
Han vill giva nåd och ljus och frid!

Den 27 januari 1904.

Mel.: "Dödens ängel."

Ej Du misströste,
När ofärd händer!
Ej Du Dig bröste,
När väl Dig sker!
Men var blott viss, att,
Hur allt sig vänder,
Det är Din själsskatt,
Vad Gud Dig Ger!
Ty han vill giva,
Att Du må bliva
allt mera trogen —
För hemfärd mogen
Han Dig vill bära
till himlen upp,
Giv Honom ära
Med själ och kropp!

Bönepsalm i Trefaldighet.

Mel. 178 i Sv. ps.

Fader, låt Ditt ord förklaras,
När vi läsa, höra det!
Jesu, låt Dig uppenbaras
För oss då i härlighet!
Giv oss nåd, liv, fröjd och frid,
Kraft och mod i helig strid!
Helge Ande trösta, tukta,
Lär oss, att vi Gud rätt frukta!

Fader! Du, som mig har skapat,
Uppehåll mig natt och dag!
Mig, som var i synd förtappad,
Jesu i Din vård nu tag,
Du som löst mig med Din död,
Fräls mig från all synd och nöd!
Helge Ande värdes lära
Mig med ordet Gud rätt ära!

Fader kär, giv hörsamt sinne!
Fräls från högmod, girighet!
Jesu, Du min själ påminne
Om Ditt hjärtas ödmjukhet!
Helge And' av ordet giv
Mig och många andligt liv!
Låt mitt namn i himlen skrivas
Låt mig fröjd däröver givas!

Till den eländige drinkaren.

Den 25 sept. 1910.

Mel.: "Vi sålde våra hemman"

Hur svårt, att Du skull' börja
Med starka dryckers bruk!
Nu många smärtsamt sörja,
när Du därav syns sjuk.
Av Gud de gåvor många
nog rikligt hade fått,
Men glaset fick dig fånga
och hemsk är snart Din lott!

Om rusig Du fortsätter
och tror Dig ändå klok,
men lever dagar — nätter
så Du gör allt på tok. . . .
Så, om av starka drycker
Du tager än ett rus,
Du lever, som jag tycker,
som buse i Ditt hus!

Din hustru och De Dina
de bedja Gud därom,
Att han för Jesu pina
må skona Dig för dom.
Och si: de blivit hörda,
Gud än dig sparat har,
dock snart: de bedja, rörda:
men få ej mera svar!

Julhälsning i kristid.

Mel.: "Gubben Noak."

Julljus sändas
för att tändas,
att de lysa må.
Lådor, icke tomma
ifrån Farmor komma
Gåvan liten,
sockerbiten
är ej lätt att få.

Men vi hoppas
det skall lyckas
bättre nästa år.
Då blir bättre tider,
då blir slut med strider.
Barn ej kivas,
men blott livas,
så att väl oss går!

Böndagsafton den 26 aug. 1917.

Mel.: "Jag vill hålla ut, till livets slut."

Rikligt med knorrande —
vem var förvållande?
börjades gårdagen, dystert och kall.
Kulorna vinande
bragte bland stridande
Många till kvidande,
ja, ock till fall.
När skall åt folken vår Gud fred få ge,
Att många sörjande äntligt få le?
Och tusendetal
få undslippa kval?
Säg mig, när detta skall ske?

Folken så rasande
Båten så knakande
Hur skall det gå att få komma i land?
Mänskorna larmande . . . . .
Gud hav förbarmande,
stilla de stridande själv med Din hand?
Skynda, O Jesu, åt folken ge fred!
Se, uti misskund till bedjande ned,
Att tusendetal
få undslippa kval!
Jehova; låt snart så ske!

Morgondikt den 24 sept. 1903.

*Några verser till Amerikaresande
författade i en kupé.*

Neråt sig sträcka vår faders armar
och över folken han sig förbarmar,
En tillflyktsort är vår urtids Gud,
Hav därför lust till hans helga bud!

5 Mos. 33: 27

Uppå Er resa till andra länder
Er anförtron uti Herrens händer,
Ty, Jesus Kristus densamme är
Bland folken där, som han varit här.

Ty Herren vill dig beständigt leda
Från nöd och hunger vill han Dig freda
I själva öknen Han styrke dig
Och sist Dig före av nåd till sig.

Es. 58: 11

*En morgon i Stockholm
den 29 Aug. 1900.*

Mel. N:o 55.

Min Jesu! Du den samme är,
Hur underbart — Du har mig kär
Den dag, som nu upprunnit.
Jag kan det icke rätt förstå,
Ej heller Dina vägar gå.
Jag stapplar som Du funnit,
Men du
är nu
Städs densamme,
Jag framstamme:
Tack och ära
Till Dig, som mig så vill bära!

Morgondikt den 24 sept. 1903.

Mel.: "Se konvaljerna små!"

Böj Ditt öra till mig,
när jag ropar till Dig!
Arm och fattig är jag — svara mig!
Du, som vill mig så väl,
Gud bevara min själ!
Fräls mig Du!
Jag förtröstar på dig.
Matt och svag.
ropar jag
natt och dag:
Mig upptag
Gläd Din tjänares själ,
Du som vill mig så väl.
Ty Du är,
Herre kär,
god och mild,
Stor i nåd,
Låt Din bild
Låt Ditt råd
Mig förklaras! Bevara min själ!

Dav. ps. 86:1—5

Sång om Viskabron.

Mel.: "Vintern rasat."

Nya vägar här i fjället brytas,
Broar byggas ifrån strand till strand,
Arbetsfolk från skilda socknar mötas,
Räckande varann en hjälpsam hand,
Viska-sundets bro i vinter göres
Mest av friska män från Gideå. —
Grus och sten till Kar och bankar köres
Snart på bron vi över sundet gå.

Pelar's tal de voro sex tilltänkta —
Spannen skulle då ha' blivit sju.
Men Sjödin, se'n han fått loden sänkta
Ändra om den så den blev som nu:
Blott med tvenne Kar med spannen trenne,
men med bankar långa uti sjön,
vilka bli ett minne utav denne,
som här praktiskt gjorde rätt för lön,

Gubben Häggkvist han har väl bevakat,
att envar här grus ordentligt fört;
Han har skäppor stälpt, dem bultat, skakat,
visat plats för var och en som kört.
Många gånger svårt han haft att stjalpa
och planera lassen riktigt ut;
Lundberg, Lundqvist andra syntes hjälpa
honom stundom — han höll ut till slut.

Hägglund, som har vågat sig åtaga
Bygga bron för tusen gånger sju,
synes nog försorg om allting draga
går här lugn, men ger dock sju för tu.
Troligt blir hans lön för mödan ringa,
Trött han lägger armar på sin rygg —
I sin börs han slantar har, som klinga,
Likaväl och själv så syns han trygg.

Jonas Ölund, modig, stark som tvenne,
större är än någon i vår bygd —
Ung och ogift, har ej funnit henne,
som han anser bäst i seder, dygd —
Har dock vågat kompanjon att bliva
och har far och bröder här hos sig,
Vad om honom mera är att skriva,
Vet jag ej. Han fridsam går sin stig.

Vintern slutat, våren är förliden
vi ha' hunnit fram till Emmas dag
Byggnation med bron är så framskriden,
att schaktmästar'n, drängarne och jag
hava kört däröver första gången
nu i dag och bron för oss ej brast,
Men nu slut på visan eller sången
Som här sammanskrivits uti hast.

Som dock allt till lärdom oss vill' egga,
så bevara ifrån dikten då,
vad det förekom mig att tillägga
därav en och var kan lärdom få:
Ifrån strand till strand Du tryggt får vandra
Uppå Viskasundets byggda bro.
Det som bär båd' mig och Dig och andra
till en annan strand är bryggan trol!

Fredrika den 23 juli 1898.

Minnen från Fjellstedtska skolan.

Till en vän.

Mel.: "Vintern rasat."

Fordom var ock jag i Fjellstedts skola,
Hade stundom trevligt, stundom lett;
Gick där liten ibland många stora,
Ofta tog jag miste som jag sett.
Tyckte själv mig stundom viktig vara,
Insåg och ibland att jag var dum,
Var lik andra bland en sådan skara
Ville ha' ett ljusst och trevligt rum.

Hela tiden Gud mig där beskärde
Var min bästa lärotid för mig
Mycket gott jag där i skolan lärde
Liksom nu de där nog lära sig.
Ledsamt nog jag dock ej tacksam varit
Emot Gud och dem mig lärde där,
Och av vilka nu de flesta farit
Dädan! Kervstedt än där vara lär.

Må då Du som får i skolan vara
Öva Dig bli bättre karl än jag!
Lär Dig mycket! Öva dig att spara!
Går det krent — så tag Du nya tag!
Mest av allt i bön Du trägen vare,
Så skall Herren höra Dig i nöd!
Han sin härlighet för Dig förklare
Han välsigne Dig i liv och död!

Fredrika den 25 maj 1898.

Vid Karolina Lundgrens bår 1926.

Mel.: "O hur saligt att få vandra"

Jesus hjälper utur nöden
från all smärta sorg och strid.
Han i livet och i döden
vill av nåd ge sorgsen frid.
Låt Guds Ande uppenbara
detta stora, denna hemlighet,
Att Du må Guds nåd erfara,
att du får barmhärtighet.

O hur gott att hava livet
I sann tro på Jesus Krist,
Namnet ha' i himlen skrivet,
fast i ängslan av stor brist.
Nog jag kände mig förkrossat
utav synd och sorg och kval och nöd,
Jesus mig dock har förlossat — — —
Han för mig led korsets död.

Barn och barnbarn — vänner kära,
Låten Er från denna dag
föras till Guds Lamm så nära
som det är vår Guds behag!
Jesu Kristi blod det renar
från din synd och all orenlighet,
Och i Kristi kropp förenar
lemmar i Guds härlighet.

Gud välsigne bland oss sina
skänke Gud och kraft av nåd,
så att vi för Jesu pina
fatta må Guds frälsnings råd!
Om än här vi måste lida
i vår sista farofyllda tid,
vi dock på hans högra sida
mötas få i evig frid.

Hopp.

Mel.: "Med oss är Herren!"

Det går igenom, fastän det skönjes
på stormigt hav ej en skymt av land!
Det går igenom, fastän det spörjes
om svåra skeppsbrott vid klippig strand.

Så låt oss då i den värsta fara
ej fälla modet, ej mista hopp!
Ty bortom faror — bland frälstas skara
vi sist fullbordat i tro vårt lopp!

2 Tessal. 2: 16—17.

Om tillflyktsortens betydelse
skänks Gud och kraft av nåd
så att vi lösa oss från
fatta oss Guds följande
Om en här vi trodde på
i vår sista försök att
vi dock på hans följande
möta liksom i vår
och som vi har
samtida med oss
och som vi har
och som vi har

Om tillflyktsortens betydelse
skänks Gud och kraft av nåd
så att vi lösa oss från
fatta oss Guds följande
Om en här vi trodde på
i vår sista försök att
vi dock på hans följande
möta liksom i vår
och som vi har
samtida med oss
och som vi har

Om tillflyktsortens betydelse
skänks Gud och kraft av nåd
så att vi lösa oss från
fatta oss Guds följande
Om en här vi trodde på
i vår sista försök att
vi dock på hans följande
möta liksom i vår
och som vi har
samtida med oss
och som vi har

REGISTER

över 1:sta häftet.

Sammandrag av predikningar:

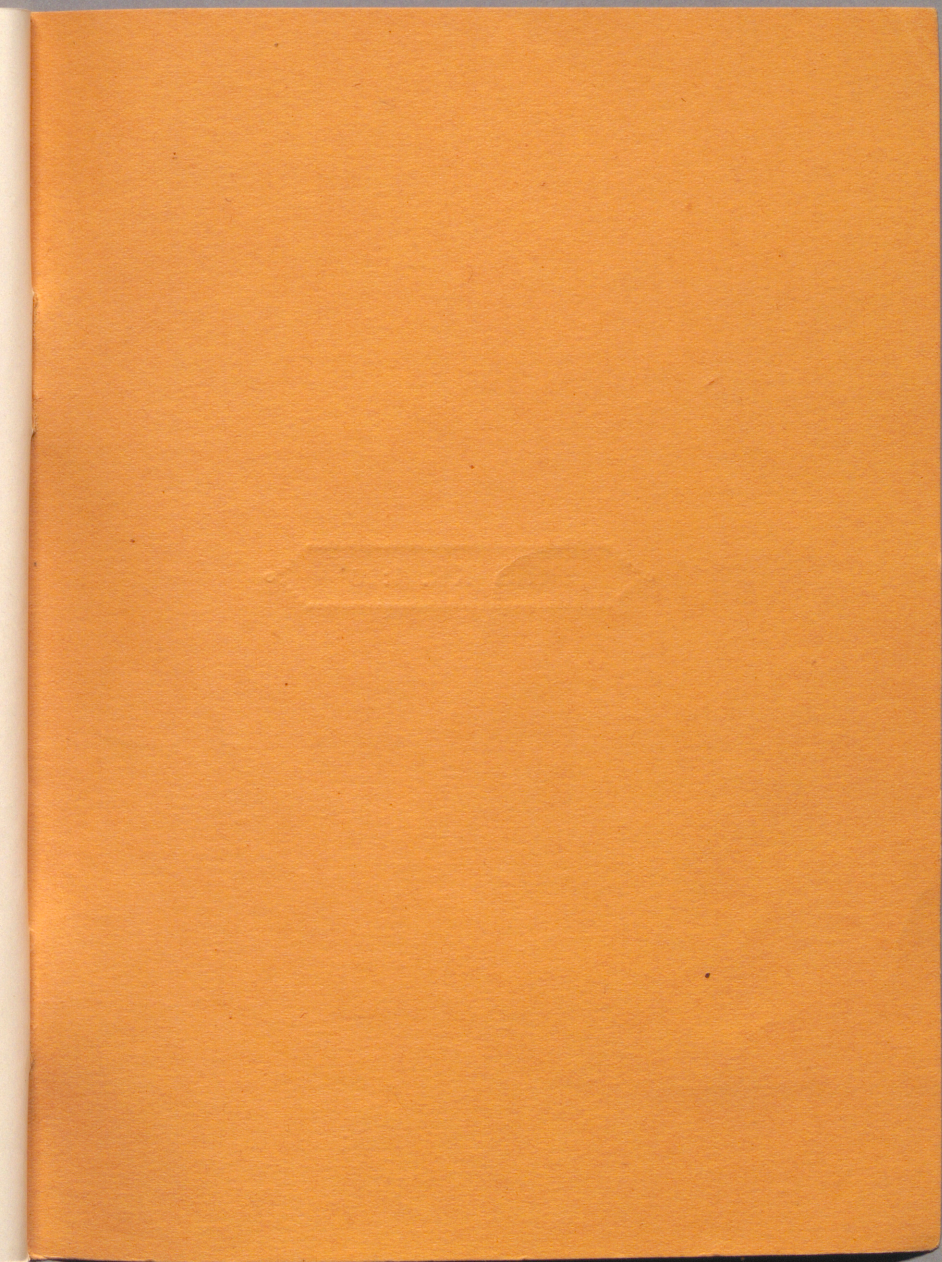
	Sid.
Biskop Bergqvist	5
Missionär Doktor Sandegren	6
Predikan över Joh. ev. 10:27	8
Biskop Bergqvist vid visitation i Vilhelmina	9
" " " " i Örträsk	9
Predikant Löjdström i Fredrika kyrka	10
Vid Häradsdomare Johnsons grav	11
Söndagsmorgondikt	12
Till de ungas förbund i Eslöv	13
Predikant Nordkvist i Fredrika	14
Pastor N. Hylander i "	15
Komminister Lindahl	16
Kand. Bäfverfeldt	18

Gratulationer:

Till Biskop Bergqvist	22
" Mina föräldrar	23
" Prosten och Prostinnan Arbman	24
" Fru Alma Hellman	25
" Kyrkoherde Fjellström	26
" Agata Hellman	28
" Snickaren John Persson	29
" Signe Katarina Hellman	32
" Min broder i Amerika	34

Dikter, författade vid olika tillfällen:

	Sid.
Minnen från den 20 febr. 1899	37
” ” ” 27 jan. 1904.....	38
Bönepsalm i Trefaldighet	39
Till en drinkare i sept. 1910.....	40
Julhälsning under kristiden	41
Böndagsafton den 26 aug. 1917.....	42
Minnesord till emigranter	43
En morgon i Stockholm	44
Morgondikt den 24 sept. 1903.....	45
Vid skolhusinvigning i Nordanås.....	46
Sång om Viskabron	48
Minnen från Fjellstedtska skolan	51
Vid Karolina Lundgrens bår 1926	52
Hopp	53

PRIS KR. 1:25